

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · quart període · sèrie C · número 390

Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya

Sessió 15, dimarts 3 de desembre de 2019

Presidència de l'Im. Sr. Antoni Morral i Berenguer

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de Joan Anton Font, secretari interventor de l'Ajuntament de Tarra-
gona

357-00209/12

4

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis

357-00177/12

7

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 15 de la CIACE

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya (CIACE) s'obre a les dotze del migdia i vuit minuts. Presideix Antoni Morral i Berenguer, acompanyat del vicepresident, Lucas Silvano Ferro Solé, i de la secretària, Gemma Espigares Tribó. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Gemma Geis i Carreras i Josep Puig i Boix, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Orobitg i Solé, pel G. P. Republicà; Marc Parés Franzi, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió el secretari interventor de l'Ajuntament de Tarragona, Joan Anton Font, i la vicepresidenta de l'Associació Catalana de Municipis, Astrid Dasset.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de José Antonio Martín Pallín, exfiscal del Tribunal Suprem, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya (tram. 357-00205/12). Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya. Compareixença.

2. Compareixença de Joan Anton Font, secretari interventor de l'Ajuntament de Tarragona, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya (tram. 357-00209/12). Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya. Compareixença.

3. Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis davant la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya (tram. 357-00177/12). Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya. Compareixença.

4. Compareixença d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya davant la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya (tram. 357-00428/12). Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya. Compareixença.

El president

Bé; bon dia. Si us sembla, comencem aquesta sessió.

Havíem d'haver començat a les onze, amb la compareixença del senyor José Antonio Martín Pallín.

(Gemma Geis i Carreras demana per parlar.) Sí, per què em demana la paraula?

Gemma Geis i Carreras

Bé; nosaltres voldríem demanar la paraula, en relació amb la Comissió d'Investigació del 155, perquè, arran de les darreres informacions, de que M. Rajoy publicarà un llibre en el qual afirma que, encara que s'haguessin convocat eleccions, s'hagués aplicat el 155, i a tenor també que hi ha hagut algun jurista en aquesta comissió d'investigació que ha fet referència al requeriment que es va enviar per part del Govern del president Puigdemont, que feia referència al diàleg..., des de Junts per Catalunya demanem, doncs, que des de la Mesa es demani altre cop la compareixença de l'expresident Rajoy en aquesta comissió d'investigació.

Demanem que M. Rajoy no s'amagui darrere els informes del polititzat Consell d'Estat, que vingui a donar informació i explicar a la comissió d'investigació, on rau la sobirania del poble de Catalunya, els motius de l'aplicació del 155 i els danys que va causar a tota la ciutadania, tal com ha quedat acreditat en diferents compareixences.

Sabem també que no vindrà. I no vindrà perquè, com va dir la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, que també forma part del Consell d'Estat –i una altra «fugada», aquesta sí, de la comissió d'investigació, com el president Rajoy, del 155–, el que volien era «descabezar el independentismo».

Per això van aplicar el 155, per dissoldre el Parlament, per cessar el Govern i per fer que fos competent l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem, i per tant posar-los a la presó.

Per tant, li demanem, president, que prengui nota d'aquesta situació i demanaríem, doncs, la seva compareixença, perquè entenem que del que no poden estar «fugats» permanentment és del control parlamentari d'aquesta comissió d'investigació.

El president

Bé; gràcies. La Mesa tindrà en consideració aquesta petició i la valorarem, doncs, si li donem tràmit o no. Gràcies.

Iniciem la sessió, avui una hora més tard, perquè estàvem citats amb la compareixença del senyor Martín Pallín, que se'ns ha notificat que estava a Girona fent unes jornades i ha tingut una indisposició, i està, en aquests moments, doncs ingressat. Esperem que no sigui re i que es recuperi aviat i que puguem, doncs, disposar de la seva opinió en aquesta comissió tan aviat com puguem.

Compareixença de Joan Anton Font, secretari interventor de l'Ajuntament de Tarragona

357-00209/12

Ens acompanyen el senyor Joan Anton Font, que és secretari de l'Ajuntament de Tarragona, que el tenim avui, doncs, citat a comparèixer, i la senyora..., ha dit Astrid Pérez? (*Astrid Desset diu: «Astrid Desset.»*) Astrid Desset, en representació de l'Associació Catalana de Municipis.

Teníem també citats la Federació de Municipis de Catalunya. Hem estat insistint doncs per escrit, per telèfon, diverses vegades. No ha comparegut. No tenim tampoc arguments, diguem-ne; no tenim arguments del perquè no ha comparegut. Per tant, que consti en acta, lletrada, doncs aquesta absència.

Hem convingut, si els sembla, que cada un dels compareixents d'avui..., doncs farem una compareixença compartida. A cada un els donarem deu minuts perquè exposin, d'alguna manera, com consideren vostès, segons la seva informació i coneixement per l'entitat que representen i per la tasca que desenvolupa l'Ajuntament de Tarragona, doncs, l'aplicació del 155 en el món local.

Per tant, donaríem deu minuts a cadascú i després passariem un torn de paraula a tots els grups, eh?, perquè facin les preguntes i vostès, després, també, doncs les contestin.

En primer lloc, li donem la paraula al senyor Joan Anton Font.

El secretari interventor de l'Ajuntament de Tarragona (Joan Anton Font)

Bé; molt bon dia, president, membres de la Mesa, diputades, diputats. Moltes gràcies per convidar-me a participar en aquesta comissió, i així donar un punt de vista d'una part de l'àmbit local sobre l'afectació de l'aplicació de l'article 155 a l'àmbit local de Catalunya.

Bé; primer, una referència. Clar, l'aplicació del 155 va anar destinada a la Generalitat de Catalunya, no tenia com a destinatari directe els ens locals. Per tant, les afectacions, en principi, són afectacions indirectes. Que hi hagin afectacions indirectes no vol dir que tingui efectes directes sobre els ajuntaments, sobre consells comarcals, sobre diputacions, com sí, i com de cert, va tenir efectes directes.

Jo desconec, i crec que no hi és, un balanç detallat, a mode d'inventari, de quins són exactament aquests efectes que van patir molts ajuntaments, consells comarcals o diputacions, perquè no s'ha fet aquesta tasca, perquè seria una tasca que, bàsicament, hauria d'anar municipi per municipi.

Sí que podem fer una anàlisi general, perquè sí que hem detectat on van ser els principals efectes en l'àmbit general. I, per tant, em referiré a qüestions més genèriques, constatades, contrastades, entre la gent de l'àmbit local que ens ha pogut afectar.

I una que l'hem de tenir en compte. Clar, durant set mesos es va paraitzar l'acció de govern. La Generalitat va actuar amb funcions merament gestores, la qual cosa vol dir que ni va definir, ni va concretar, ni va executar polítiques públiques, moltes de les quals, evidentment, sí que van destinades cap a l'àmbit local. Per tant, més de set mesos de paraització de l'activitat legislativa, de l'activitat de planificar polítiques amb efectes directes als ajuntaments. Aquest és un efecte que sí que de forma indirecta ens va afectar als ajuntaments. Més enllà que, amb aquesta funció, bàsicament gestora, que fa la Generalitat, sí que podem dir que es va posar al dia, amb totes unes obligacions ja reconegudes, pendents de pagament, que va aprofitar per pagar-ho.

Clar, això no va tenir efectes pressupostaris, això no va tenir efectes de finançament de serveis, això no va tenir efectes de finançament d'inversions. Va tenir només efectes de tresoreria.

Per tant, allò que havia de pagar la Generalitat que estava pendent, doncs es va aprofitar aquesta època per pagar-ho, però sense una afectació directa, perquè eren diners que ja estaven comptabilitzats a pressupostos de despeses de la Generalitat, a pressupostos d'ingressos dels mateixos ajuntaments.

Jo crec que l'afectació més important va estar en l'àmbit de foment, no? Tant a Catalunya com a la resta a l'Estat espanyol, hi ha un principi que està consagrat a les nostres normes fonamentals, la Constitució i l'Estatut d'autonomia, que és el principi d'autonomia local.

Malgrat tot, aquest principi és un principi –aquest és el meu parer– que està mal aplicat a l'Estat espanyol, mal aplicat a Catalunya. Perquè una de les conseqüències bàsiques de l'autonomia local és la suficiència financera. Aquest és un debat que fa temps que es dona, però, realment, no tenim suficiència financera a les entitats de l'àmbit local. No només no tenim suficiència financera, sinó que una part important de l'actuació dels governs locals està condicionada a la línia de subvencions que fan tant l'Estat, com la Generalitat, com les diputacions, la qual cosa afecta directament el disseny de polítiques públiques. Els ajuntaments no poden dissenyar polítiques públiques segons els seus criteris, sinó que estan directament condicionats a les polítiques públiques que dissenyen les altres administracions perquè les apliquin els mateixos ajuntaments, d'acord?

Clar, això té un efecte directe, perquè una part important del finançament de les inversions i una part important del finançament dels serveis dels ens locals prové directament de les subvencions que dona la Generalitat, de les subvencions que dona l'Estat, de les subvencions que donen les diputacions.

Les línies de subvencions van quedar totes parades, pràcticament totes parades. Les que s'havien de convocar, eh? Amb els efectes pressupostaris que això comporta. Perquè sabem que, quan s'acaba el pressupost, si no s'han convocat les subvencions, es perden. I, per tant, depèn dels pressupostos dels exercicis següents.

I, a més a més, vam tenir algunes convocatòries, algunes fetes a correu i moltes d'altres que van quedar parades. I ficaré, a títol d'exemple, les que jo considero que són més importants que es van afectar. Jo crec que la més important, i que en una part es va poder salvar per la perícia dels funcionaris del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, són les addendes al contracte programa que signen amb els ajuntaments de més de vint mil habitants i amb els consells comarcals sobre el finançament de serveis socials bàsics que es presten.

Bé, aquestes addendes, que són per dos anys, l'època de signatura coincidia, més o menys, amb quan es va aplicar el 155. I són bastants ajuntaments que es van quedar sense poder signar les addendes.

D'altres les van poder signar, senzillament, perquè els funcionaris del departament van anar a correu, perquè preveien aquesta situació, i van aconseguir que una part important d'ajuntaments, abans de l'aplicació del 155, haguessin pogut signar les addendes, eh? Però hi ha una altra part que no les va poder signar.

Quina afectació té això, important? Mireu, quan anem per contractes programa, això finança, per una banda, una part de l'estructura dels ajuntaments destinada a serveis socials, i per tant que la part de l'estructura deixa de tenir finançament, i una altra part de contracte programa es supleix amb contractes amb personal vinculats al contracte programa.

Si no tenim reconeixement de la subvenció, no tenim crèdit pressupostari, no podem contractar aquestes persones, no? No tenim finançament, no podem tirar endavant aquests programes, perquè els programes necessiten finançament.

Doncs tots aquells ajuntaments que no van aconseguir signar a temps aquestes addendes es van trobar amb un problema: que no podien prestar alguns serveis –serveis socials, serveis destinats a la part més necessitada de la població– senzillament perquè no tenien finançament consolidat, eh? Aquest endarreriment..., després tot això es va revertir, però en un principi va suposar una pega important per a tots aquests ajuntaments que no van poder fer-ho.

És més, tots aquells serveis que tenen finançament, que depenen d'un finançament extern, si aquest finançament no està consolidat, i tot i així l'ajuntament decideix tirar-ho endavant, doncs tots sabem que això està afectat d'un vici de nul·litat de ple dret, per manca de consignació pressupostària, amb la qual cosa això ens generava un problema important.

Però vam tenir d'altres subvencions importants, jo crec que parades, algunes, que les reclamen ja des de fa temps, i que semblava que estan en vies de solucions, com són les ajudes per a biblioteques municipals, que tenim al territori forces mancances.

El Pla d'obres i serveis, que, fruit d'una llarga crisi durant molts anys, no es va estar convocant, i que ara s'ha tornat a tirar endavant, però que segurament hagués pogut tirar endavant.

Algunes convocatòries que estaven finançades amb fons Feder. Tots sabem que els fons Feder són de terminis peremptoris, i els terminis peremptoris ja no ho són per decidir tirar endavant una inversió, sinó que els terminis que es financen amb fons Feder són per pagar la pròpia inversió. I si es convoca tard, ja no tens temps de tirar endavant la inversió; doncs tens aquesta pèrdua.

O, per exemple, importantíssim, tota la problemàtica de les subvencions a llars d'infants de zero a tres anys, que sabem que s'ha generat una problemàtica per una sentència, que preveia que la Generalitat havia de finançar, que no s'ha resolt el finançament ni es va poder resoldre amb aquests set mesos de paralització, que ha comportat que les diputacions hagin d'assumir el finançament d'aquesta despesa. Que les diputacions assumeixin el finançament d'aquesta despesa vol dir que les mateixes diputacions no poden utilitzar aquests diners per a altres serveis o per finançar altres qüestions que afecten els municipis, sobretot els municipis petits, que són els que tenen més mancances de finançament.

Per tant, jo crec que la part més important és el dèficit en tot lo que és l'acció de foment de la Generalitat.

I, finalment, també hi ha algunes obres directes d'inversió de la Generalitat, que, tot i que no anessin destinades als ajuntaments, sí que eren sobre infraestructures, sobre equipaments culturals, sobre béns culturals, sobre equipaments sanitaris que estan ubicats en alguns municipis, que no es van poder executar perquè tota la política d'inversions va quedar parada. Això pot comportar un endarreriment, una manca de consignació pressupostària i, per tant, una manca d'execució d'aquestes inversions, que són totalment necessàries per als municipis.

Jo crec que, en general, aquests van ser, almenys, els principals efectes negatius que hem pogut detectar, sense perjudici que algun dia, però jo crec que és una tasca ingent, es pugui fer ja un inventari concret, municipi per municipi, de quines són, sobretot la part de subvencions, sobre inversions o sobre serveis, que va afectar l'endarreriment o fins i tot la pèrdua, eh?, d'aquest finançament.

Moltes gràcies.

El president
Gràcies, senyor Font.

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis

357-00177/12

Ara tindria la paraula la senyora Astrid, en representació de l'Associació Catalana de Municipis.

Astrid Desset (vicepresidenta de l'Associació Catalana de Municipis)

Bé; molt bon dia i moltes gràcies, president, membres de la Mesa, diputats i diputades. Comparec en nom de l'Associació Catalana de Municipis, que està formada per 937 municipis –només en queden deu. A més a més, tots els consells comarcals i les quatre diputacions.

Bé; subscric tot el que ha dit en Joan Anton. Ell ha donat exemples d'afectació al món local. Nosaltres hem fet una visió una mica general de com ens ha afectat als ajuntaments l'aplicació del 155.

En primer lloc, dir que, bé, ha suposat 234 cessaments, entre els quals el del president de la Generalitat, els consellers, alts càrrecs, personal eventual i treballadors. Hi ha hagut supressió d'organismes i d'unitats administratives de diversa índole. No es van poder convocar reunions de multitud d'òrgans de govern d'organismes i entitats. I, per tant, hi ha hagut una pèrdua dels interlocutors definits amb el món local, amb els ens locals.

També es van suprimir marcs de relació estables, que compartien projectes comuns, que requerien la participació de tots els actors implicats per part de l'Administració i els ens locals.

Una altra de les conseqüències, així més genèrica, és una paralització de l'activitat legislativa. Això ens ha perjudicat transversalment a la majoria d'ajuntaments, a tots.

També afectació en normes de tràmit de gran calat. Per exemple, la Llei de territori o la Llei de governs locals.

I més conseqüències per als municipis? Creiem que l'aplicació d'aquest article ha transcendit molt més enllà dels mesos que ha estat vigent i hi ha hagut certa paralització de la política governamental i parlamentària, amb efectes socioeconòmics, com ha dit el company Joan Anton. En temes socials, endarreriment també de tràmits i pagaments d'algunes subvencions.

Hi ha hagut inestabilitat, que ha perdurat en el temps. Tots tenim la percepció que estem en una situació de provisionalitat. I, a més a més, els ajuntaments ens vam implicar amb l'U d'Octubre, estàvem al costat dels nostres veïns. I per nosaltres aquesta amenaça constant de judicialització i repressió és el primer problema institucional avui dia a Catalunya.

També se'ns ha limitat la capacitat de planificar a mitjà i llarg termini, s'han alentit les decisions que han d'aportar solucions parlamentàries i governamentals a les mancances de la nostra societat.

I ja entrant més concretament en alguns greuges que han afectat el món local, tindríem que l'Institut Català de les Dones per als ens locals es va aturar amb l'aplicació del 155. Hi havia, amb aquesta instrucció que demanava..., que es declarava la no disponibilitat de crèdits, i es va bloquejar el pressupost de la Generalitat i certes subvencions en aquest àmbit van quedar suspeses.

També, pel que fa a la pobresa energètica i al bo social, hi havia el Reial decret 897, de 6 d'octubre, pel qual es regulava la figura del consumidor vulnerable, el bo social, i les comunitats autònomes havien de definir un interlocutor, un organisme encarregat de rebre aquestes notificacions previstes en aquest reial decret. I amb

l'aplicació de l'article doncs no es va poder constituir el consell gestor que marcava aquest decret.

Altres temes que també ens han afectat. Alentiment de tràmits a les conselleries, sobretot les que treballaven en gestió econòmica. De fet, cada vegada havien de demanar a Madrid per disposar de crèdits, i tots aquells documents que havien d'anar signats per consellers i conselleres també havien d'anar a Madrid. Exemples d'això en són els plans d'ordenació urbanística, actes de les comissions territorials d'urbanisme.

Altres efectes. També paralització d'alguns convenis amb els ens locals. Per exemple, l'Ajuntament de Martorell va quedar pendent de la signatura de convenis referents a l'hospital i també al nou edifici de jutjats i la residència de l'Arc de Sant Martí.

Després, pel que fa als menors no acompanyats, la Generalitat havia de contractar, aproximadament, uns dos-cents professionals educadors per fer front a aquesta onada de menors estrangers sense referents familiars que arribaven a Catalunya, i que, a més a més, s'han anat incrementant en els darrers anys. I això suposa l'obertura d'un expedient de desemparament per part de la DGAIA. I aquests menors resten als municipis d'arribada sense poder-hi fer front amb tots els mecanismes que nosaltres voldríem.

Greuges per àmbit. A nivell d'Interior, per exemple, la dissolució anticipada ha provocat el decaïment d'algunes proposicions de llei que es trobaven en tràmit. Com, per exemple, la que regulava la segona activitat per als mossos i policies locals, i no s'ha desenvolupat la normativa tècnica dels nous uniformes dels Mossos d'Esquadra i policia local.

A nivell d'esports, doncs hem patit una davallada de subvencions. També les plataformes de seleccions esportives s'han vist afectades. La llei del Pacte nacional per l'activitat física i l'esport ha decaïgut, i per tant els treballs previs realitzats per poder-la aprovar. La gestió impulsora del Govern i dels treballs de suport a la candidatura d'Igualada com a Ciutat Europea de l'Esport també han decaïgut. I els ens locals, amb la col·laboració dels agents públics i privats del sistema esportiu, són un motor indiscutible de l'impuls i la popularització de l'esport, i sense subvencions és molt difícil que els ajuntaments puguem organitzar activitats esportives.

A nivell de medi ambient, doncs, dir que la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat va veure bloquejats 11,8 milions d'euros. Això bloquejava un 45 per cent del pressupost anual de la Direcció General de Medi Natural, i a nosaltres ens afectava, doncs, en àmbits relacionats amb la biodiversitat, manteniment d'espais naturals, qualitat de l'aire, canvi climàtic.

Afectacions més concretes als municipis. Podria dir, doncs, que l'arranjament de la pista d'accés a l'estany de Sant Maurici es va veure afectat. I va haver-hi les protectores d'animals sense ajuts durant un temps, o endarrerits. Afectació també en els serveis d'informació del Parc Natural del Delta de l'Ebre i el dels Ports, i el manteniment de serveis de neteja dels espais protegits.

Congelació del pressupost per a projectes europeus, com el Life Potamo o el Life Pletera, i això afectava els ajuntaments de Banyoles, Consorci de l'Estany, Ajuntament de Torroella de Montgrí, i bloqueig dels concursos de la renovació de la flota de vehicles dels parcs naturals.

També, més en concret, s'ha endarrerit la implementació de mesures relatives a dos procediments d'infracció oberts sobre la qualitat de l'aire, amb la qual cosa la Generalitat s'exposa a sancions. Entre elles, hi havia els ajuts per a la compra de vehicles de baixes emissions, que no s'ha pogut completar i que afecta 182 beneficiaris.

Finalment, s'endarrereix el desplegament de la Llei del canvi climàtic i diversos convenis previstos amb el CREA. I pel que fa al Barcelona Supercomputing Center, fins al punt de posar en risc l'aportació a projectes europeus, i que pot comportar la pèrdua d'aquesta via de finançament. I, a més, el recurs del Govern espanyol contra l'impost d'emissions de CO₂ ha congelat la possibilitat d'obtenir fins a 66 milions d'euros per als propers dos anys.

Per nosaltres la conclusió, com he dit abans, i a banda de tot el que hem dit amb el company Joan Anton, la primera conseqüència més forta per als alcaldes i regidors ha set aquesta amenaça de judicialització constant. I nosaltres també creiem que hi ha hagut una regressió important de lo que és la democràcia, però també a diversos àmbits locals.

Els ajuntaments som la institució més propera al ciutadà i, en aquest sentit, nosaltres sabem el que volia el poble, i el poble ens reclamava un referèndum acordat. Els nostres ciutadans demanaven als seus representants, tant al Govern com als ajuntaments, poder votar l'autodeterminació. I nosaltres, com a alcaldes i regidors, no podíem de cap manera mirar cap a un altre costat i no podíem negar a la ciutadania que s'expressés a les urnes. Això va en contra de tot sentit comú democràtic.

Per tant, la judicialització i criminalització dels governs de l'U d'Octubre és una vergonya per a Espanya i per a Europa, i el món local demana diàleg i l'alliberament immediat dels presos polítics.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En primer lloc, el senyor Parés, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Un màxim de deu minuts.

Marc Parés Franzi

Gràcies, president. Bon dia, i gràcies per la compareixença a tots dos. Jo seré molt breu, no?, és a dir, en tot cas prenem nota de totes les afectacions, algunes de les quals, doncs, ja ens havien aparegut en altres compareixences. També la lectura més política des de la representació del món local i el que suposa la judicialització de la política i el rol que van jugar els ajuntaments o la gran majoria d'ajuntaments també l'U d'Octubre, i algunes preguntes potser més concretes, eh? (*Se sent un soroll de fons.*) No sé si hi ha algun micro obert, poder...

La primera és: havent passat ja el temps que ha passat des de l'aplicació del 155, és a dir, quines mesures de les que heu anat relatant o de les afectacions que heu anat relatant que ha acabat tenint l'aplicació del 155 no han estat revertides, o sigui, no s'han pogut revertir, i quines, doncs amb el pas del temps, amb la constitució d'un nou govern i amb una certa «normalització» –entre cometes, no?–, perquè continuem lògicament amb la judicialització que estem vivint i amb presos polítics..., però des del punt de vista més administratiu la normalització ha permès que algunes d'aquestes afectacions s'hagin revertit o no.

Hem tingut alguns altres compareixents que fins i tot han fet algun relat com en positiu, no?, de l'aplicació del 155. Crec que amb una cosa que vostè, que el senyor Font feia referència, que és que durant aquest període es van fer efectius alguns dels pagaments pendents, no?; és a dir, que el fet de l'aplicació del 155 va permetre desbloquejar, descollapsar algunes situacions, i aleshores també doncs, bé, quina valoració en feu, d'això.

Repeteixo, eh? Això ho han dit altres compareixents, no és que ho posi en boca del meu grup, no? Però sí el fet de que quan el Govern espanyol va voler intervenir, sembla ser que van poder desbloquejar alguns elements, bàsicament en termes de pagaments, o si hi havia alguna altra qüestió que vosaltres creieu que l'aplicació del 155 fos beneficiosa o aportés alguna cosa en positiu o no.

Després, ha dit el senyor Font..., jo crec que de les dues intervencions es desprèn claríssimament que una de les afectacions més grans del 155, doncs, és un endarreriment en tot el procediment administratiu, una mancança, o anul·lació o deixar de convocar determinades subvencions i de proveir de determinats recursos, en aquest cas als ajuntaments, però en algun moment crec que ha fet esment de que en alguns casos el que sí que es va accelerar, no?, o que es van convocar de forma crec que ha dit ràpida –estava buscant a veure si trobava l'expressió que ha fet servir, eh?..., però que en tot cas que no totes les subvencions van ser paralitzades i que en alguns casos sí que es

van treure algunes convocatòries com a correu, crec que ha dit. Si podien detallar quins eren aquests casos en què sí que es va activar o que es van convocar subvencions a correu, i quines conseqüències va tenir el fet de fer-ho també. Si a correu vol dir que es va fer malament o no. Per tant, doncs...

I l'última reflexió també d'algunes de les qüestions que heu dit. És a dir, heu fet referència a diversos temes però, per exemple, el Pla únic d'obres i serveis; els fons Feder; les subvencions a llars d'infants i que les diputacions van haver d'assumir el finançament. Clar, a mi em generen dubte alguns d'aquests elements..., és a dir, no estic posant en dubte que el 155 hi afectés, però si realment són coses que podem atribuir únicament al 155. I torno una mica al que us deia al principi, no? És a dir, passat el temps, quines d'aquestes qüestions s'han corregit i quines no, perquè algunes d'aquestes potser no tenen a veure només amb l'aplicació del 155, sinó que potser tenen a veure o amb qüestions de voluntat política o amb altres dèficits estructurals, no?, i de finançament que té el Govern de la Generalitat.

Però crec que no només és pel 155 que les llars d'infants han deixat de rebre el finançament –de fet, crec que el van deixar de rebre abans–, o que no hi hagués el PUOSC, que crec que –si no ho recordo malament, vam passar del 2012– ara aquest any es tornarà a convocar.

Per tant, sí que hi han algunes qüestions que no sé realment, doncs, quin pes té el 155 en aquests elements, sense voler restar importància a tots els altres elements on, efectivament, sí que són molt òbvies les afectacions que va tenir.

Bé, per part meua res més. Moltes gràcies.

El president

El diputat Carles Riera, en nom de la Crida Constituent.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé; bon dia i moltes gràcies per les seves compareixences, per ambdues compareixences. Li he de dir que subscriu i celebro absolutament la darrera part de la seva intervenció com a representant de l'Associació Catalana de Municipis. Crec que és una darrera part de la seva intervenció, sense menystenir l'anterior, que era més descriptiva..., però la darrera part que implica un discurs polític i un compromís polític que hem de celebrar i que hem de reconèixer, i crec que hem d'estar molt contents i contentes que puguem escoltar avui en dia aquest discurs aquí en seu parlamentària. Per tant, moltes gràcies.

Bé; vostès han parlat d'una sèrie d'afectacions des del punt de vista legislatiu, des del punt de vista financer, contractual, etcètera, sobre l'activitat municipal. En la seva darrera intervenció, com a Associació Catalana de Municipis, ja ha fet algun esment més concret i detallat de quines d'aquestes afectacions podien tenir una incidència més directa sobre la ciutadania, però m'agradaria, si és possible, si coneixen la informació, si tenim dades al respecte, si tenim indicadors directes o indirectes sobre això, si podien avaluar amb una mica més de detall, certament, què és el que va ser l'afectació directa sobre la ciutadania. És a dir, quins serveis la ciutadania va deixar de rebre, quins va rebre més tard, quins va rebre en pitjor qualitat o amb més restriccions. Si és que tenim indicadors directes o indirectes, siguin elaborats pel mateix ajuntament o siguin provinents de la pròpia expressió de la ciutadania o de les seves entitats representatives.

Després, efectivament, sumar-me a una pregunta que ja s'ha fet anteriorment sobre, si és el cas, quins serien els efectes que persistirien en aquests moments encara; si fos la qüestió. És a dir, què podem constatar objectivament que són efectes persistents de l'aplicació en el seu moment del 155, sigui perquè és així, perquè és una afectació que ha sigut de mitja durada, diguéssim, no només de durada immediata; sigui perquè l'aplicació del 155 ha deixat petjada en els ajuntaments i a partir d'aquell moment els ajuntaments apliquen determinades restriccions. No sé si és el cas, però m'agradaria preguntar-los per si tenen informació al respecte. És a dir, si hi ha hagut una jurisprudència

dència, per dir-ho d'alguna manera –si em permeten l'analogia–, que el 155 ha generat i que ara els ajuntaments segueixen aplicant per algun motiu.

I sobretot, en aquest apartat –i ja vaig acabant–, el que ens interessa especialment és si vostès constaten que el 155 segueix vigent d'alguna manera des del punt de vista del discurs polític, o del relat polític o del posicionament polític. És a dir, en els ajuntaments en aquests moments existeix algun tipus de censura directa o indirecta, o tal vegada d'autocensura, constatable objectivament pel que fa al posicionament polític, pel que fa a l'abast i als límits del debat polític o, per exemple, de les mocions? Aquí hem constatat, des del 155, que els serveis jurídics del Parlament apliquen un zel molt superior al que s'aplicava anteriorment, eh?, i qüestions sobre les quals els lletrats no advertien, no?, en períodes anteriors al 155, ara sí que adverteixen o informen negativament pel que fa a l'abast dels debats i votacions que es poden produir en aquest Parlament.

Això està succeint en els ajuntaments o en alguns ajuntaments? Vostès detecten que hi han unes limitacions o autolimitacions pel que fa, per exemple, als debats i a les mocions? Els secretaris i secretàries municipals actuen amb un zel reforçat, diguéssim, sobre aquesta qüestió?

I després, per últim, els nostres ajuntaments estan preparats, tenen plans de contingència per si el 155 tornés a arribar? En cas que, òbviament, això fos la reacció de l'Estat a un eventual progrés o salt endavant pel que fa al procés d'autodeterminació en el nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Riera. En nom del Grup Republicà, el diputat Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Sí; moltes gràcies. També seré molt breu i incidiré principalment en les qüestions que ja han expressat alguns dels portaveus que m'han precedit. En qualsevol cas, en primer lloc, agrair-los la seva presència. És quelcom que cada vegada és més excepcional; és més excepcional que vinguin compareixents que no pas que refusin la seva presència.

I en aquest cas, bé, agraïm la seva assistència com una de les potes fonamentals en les que ha de vertebrar la valoració de l'aplicació del 155, que és l'objectiu que s'ha marcat aquesta comissió. Com bé s'ha expressat per altres portaveus, hi ha qui ha comparegut i l'ha valorat positivament, en tant que entenen que aportava estabilitat en un moment d'incertesa econòmica, i crec que no desvetlla cap secret si dic que ha estat la Patronal qui fonamentalment s'ha expressat en aquests termes.

Però al seu dia també vam fer valoració des del punt de vista jurídic, des del punt de vista de la mateixa Administració de la Generalitat de Catalunya i entenc que, home, l'Administració local, com aquella que és la més propera als ciutadans, té una especial importància i rellevància respecte de la valoració que hem de fer.

Jo crec que el secretari de l'Ajuntament de Tarragona ha estat molt expressiu. Pels que coneixen una mica el món local, sense consignació pressupostària, sense partida, lògicament, no pots contractar, no pots licitar i, per tant, això té una afectació directa en els nostres ciutadans.

També van comparèixer representants del tercer sector i vam veure que els principals damnificats dins l'àmbit de l'esfera de lo que són els ciutadans de Catalunya van ser probablement aquells que estan més mancats de recursos i que més depenen en aquest cas de les administracions. I és des d'aquest punt de vista que no és una pregunta, però sí que vull posar en valor positivament, perquè entenc que parla bé del personal de la Generalitat de Catalunya, doncs allò que ha expressat el secretari respecte del zel del personal del Departament de Treball i Afers Socials per agilitzar la signatura de totes aquestes addendes que va permetre tirar endavant tots aquests contractes programa que, en definitiva, el que fan és beneficiar la generalitat dels ciutadans que en depenen, no?

No m'estendré gaire més. Només demanar, com ja s'ha incidit, quins efectes perduren d'aquesta situació, si seguim arrossegant alguna rèmora i si aquesta rèmora, com bé s'ha dit, no només té a veure, des del punt de vista material i organitzatiu, és a dir, si seguim amb mancances com a conseqüència de l'aplicació d'aquest període determinat de l'article 155 i, com bé ha dit el portaveu de la CUP, si això també impacta, doncs, en l'àmbit de les decisions, no?, que es prenen fonamentalment per tot el personal tècnic d'alt nivell.

Estem parlant a nivell d'ajuntaments, estem parlant de secretaris interventors i l'impacte que això pot tenir, no només des del punt de vista estrictament polític o ideològic, que és probablement allò amb lo que s'ha fet més èmfasi, sinó també des del punt de vista de dinàmiques de gestió. Si existeix un recel que anteriorment no existia i que, per tant, d'alguna manera coaccionen o coarten l'acció de govern dels nostres governs municipals, que en definitiva són aquells que elegeixen els ciutadans de Catalunya amb el seu vot.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Orobitg. En nom del Grup de Junts per Catalunya, la diputada Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Bé; també quan parles l'última hi ha moltes consideracions que les han fet la resta de companys diputats. Aquí m'entendrà perfectament l'alcalde, no?, però el 155 va ser com la turbina històrica d'Anglès, de la fàbrica Burés, que es va parar i, per tant, el que vostès m'expliquen és que aquella fàbrica, aquella turbina es va parar i durant uns mesos que estava parada, doncs, no només hi havia el cost d'oportunitat de que aquella turbina estigués parada, sinó de tots els danys que va causar, no?

A mi m'ha agradat molt la seva explicació, perquè a vegades quan parlem del 155, més enllà de les dades, i podem estar d'acord que puguem afinar algun impacte del que s'ha comentat o no..., però sí que vostès han fet molta referència a casos pràctics. És a dir, en el meu cas, que estava a la Universitat de Girona, doncs veia com el rector havia de certificar cada pot de potassa que comprava un grup de recerca a la universitat per dir que allò no era per convocar un referèndum i, per tant, la burocràcia universitària es va multiplicar.

Llavors, quan vostès han fet referència als serveis socials, a les biblioteques territorials i sobretot a això, al cost d'oportunitat d'aquesta paralització –ja no només és el dany, sinó la paralització que suposa tot el llistat de greuges que han explicat–, ho trobo absolutament interessant perquè nosaltres quan fem com a comissió les conclusions, doncs, poder-ho afegir.

Òbviament, els secretaris d'ajuntament i els ajuntaments, que són la primera finestra dels ciutadans, van tenir un paper, doncs, en aquesta aplicació del 155, i vostè ha explicat molt bé les addendes, tot el règim de l'LRSA, que espero que ara la deroguin, no?, tant que diuen l'article 137 de la Constitució. Doncs bé, els agraeixo moltíssim que hagin vingut i hagin comparegut, perquè realment compareix molt poca gent.

I jo els voldria fer una pregunta relacionada més amb l'àmbit de Girona. Però al Parlament de Catalunya –hi ha algun diputat aquí darrere que hi havia estat; un parell de diputats– en l'anterior legislatura van fer, van crear la llei del municipi de Medinyà. Aquesta llei, que va ser aprovada pel Parlament de Catalunya, que el que feia, doncs, era reconèixer com a municipi Medinyà per la seva singularitat històrica..., abans de l'aplicació del 155 hi va haver una sentència del Tribunal Constitucional i el que va fer –i ho dic també a tenor del que vostè, senyor Font, feia referència a aquesta protecció de l'autonomia local..., amb l'aplicació del 155 va fer que aquest Parlament no pogués tampoc protegir la llei, diguem-ne, que havia aprovat el Parlament de Catalunya i que reconeixia el municipi de Medinyà, que aquest és un tema que també volem treballar properament.

Per tant, volia fer-los també el parer d'aquesta pregunta i agrair-los també el compromís amb el dret a l'autodeterminació i que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin elegir lliurement el seu futur.

El president

Gràcies, diputada Geis. Si els sembla, amb el mateix ordre que hem establert abans..., si volen contestar les preguntes.

Joan Anton Font

Bé; intentaré respondre les que crec que em poden pertocar més pel meu àmbit de coneixement, amb el mateix ordre que s'han formulat; primer les formulades pel senyor Parés.

Home, hi han unes conseqüències que, evidentment, no es podran revertir mai, que s'han fet referència a les de l'oportunitat. O sigui, totes les convocatòries de subvencions no convocades, totes les propostes de subvencions aprovades provisionalment i no tancades, que es tanquen amb el pressupost del 2017 i que, per tant, no continuen i no tenen efectes; això és irrecuperable, més enllà que, posteriorment, el Govern de la Generalitat hagi fet un sobreesforç de finançament recuperant partides –si és que pot– d'anys anteriors per tornar a tirar endavant aquestes convocatòries. Aquestes no són revertibles.

Les de serveis socials, per exemple, es van revertir *tard*. Hauríem de veure quina afectació directa van tenir en els ajuntaments que els va arribar *tard*, perquè, per exemple, un ajuntament com Barcelona té capacitat financera per assumir probablement la despesa que comporta no signar una addenda, però un ajuntament, no ho sé, de Valls, potser no té la mateixa capacitat d'assumir-ho. O algun consell comarcal, sabent que els consells comarcals no tenen capacitat de generació d'ingressos; els consells comarcals únicament viuen pràcticament de les transferències que reben de diputacions i de Generalitat. Com els va poder afectar? Van poder contractar la gent?

Hi ha una part que és aquest aquesta mena d'inventari de lo que, en concret, ha afectat els ens locals que no el tenim. Tenim casos concrets, però aquest inventari concret..., clar que ha afectat. I el que és més greu, potser algun ajuntament s'ha plantejat, o algun consell comarcal: què faig, incompleixo la norma per prestar el servei social o no presto el servei social? Les contractacions sense finançament, m'imagino que alguns ajuntaments o alguns consells comarcals hauran decidit arriscar les conseqüències d'adoptar acords que no siguin, diguem-ne, jurídicament del tot correctes per continuar prestant alguns serveis. Clar, són situacions de risc que genera un 155 i que aquestes no són revertibles.

Les subvencions perdudes que han aconseguit finançament al pressupost dels exercicis posteriors, doncs aquestes evidentment s'han pogut revertir, tenint en compte que la Generalitat no només ha d'invertir el temps de la gestió ordinària, sinó que ha d'invertir el temps per arreglar lo que durant dos-cents no sé quants dies –218 dies, em sembla– no va poder fer, la qual cosa això també afecta molt els ens locals.

Efecte positiu cap ni un. El fet de que se'ns arregli la tresoreria als ajuntaments, o sigui que se'ns avanci tres mesos o quatre mesos lo que ens deu la Generalitat, això no té cap efecte positiu, i més quan la major part dels ajuntaments ara ja no tenen ni operacions de tresoreria, és senzillament que cobrem abans lo que havíem d'haver cobrat, però no ens permet ni finançar serveis ni finançar inversions. Ens dona diners a la caixa, o sigui que això no és un efecte positiu. Ho vam rebre i ja està, però jo crec que no és un efecte positiu. La Generalitat sempre paga, i últimament està escurçant els terminis de pagament. Per tant –vaja, particularment, eh?–, això no ho sé veure com a efecte positiu.

El que alguns funcionaris anessin a correu no és efecte del 155, va ser una previsió dels funcionaris abans del 155. O sigui, amb el 155 els funcionaris del Departament de Treball van dir: «Uf, que no podem signar les addendes. Espavi-

lem per si de cas passa això que, com a mínim, això ho tinguem resolt.» Per tant, no és una conseqüència positiva, jo crec que senzillament va ser una situació de bona professionalitat, bona visió i bona actuació d'uns professionals que estan en un departament que veien quines eren les conseqüències de no actuar abans dels terminis previstos.

PUOS, Feder, llars d'infants..., home, afectació directa, s'hagués fet el PUOS si no haguéssim tingut 155? Jo no ho sé, però m'imagino que sí. Les inversions de Feder que no s'han pogut finançar amb fons Feder perquè no s'ha arribat a termini, han tingut afectacions? Doncs estic convençut que sí, però hauríem d'anar cap a aquest inventari.

El problema de les llars d'infants, l'haguéssim resolt? Home, potser amb els pressupostos..., no ho sé, però vam perdre 218 dies de gestió i de direcció política per decidir què fèiem amb això. Clar que té una afectació directa, perquè hem perdut set mesos i poc per prendre decisions polítiques; clar que ha tingut una afectació negativa.

Amb relació a les preguntes del senyor Riera, clar, efectes que persisteixen..., jo crec que són els que no hem pogut fer. O sigui, la subvenció no concedida ha fet que l'ajuntament no ho hagi pogut fer, per tant aquesta no es resoldrà absolutament mai. Les que són periòdiques, com poden ser coses de transport públic o cost de serveis socials que s'han pogut anar arreglant, algunes d'aquestes sí, però les línies de subvencions que no s'han convocat i que, per tant, s'han tancat amb l'exercici pressupostari, aquestes no són reversibles. Però, clar, tampoc tenim l'auditoria de tots aquests elements.

Clar, lo del zel que ha comentat dels lletrats aquí i ha dit què passa als ajuntaments amb els secretaris? Clar, han tingut una sentència recent que ens diu que els ajuntaments no podem donar opinió política i que ens diu que els ajuntaments només podem adoptar els assumptes que són de la nostra competència. Obviaré segurament la meua opinió jurídica sobre aquesta sentència, que no l'aplica absolutament cap ajuntament de Catalunya, perquè tots els ajuntaments, evidentment, adopten mocions i acords de naturalesa política que van més enllà del sentit estricte; tots, absolutament tots, independentment del color, que això provoca que, malgrat aquesta sentència, no hi hagi cap altra denúncia en aquest sentit.

Ara bé, jo diria que la majoria de secretaris d'ajuntament, crec que tots, amb alguna excepció, eh? –excepcions a tots els col·lectius n'hi han–, no ens oposem mai, sigui quin sigui el contingut d'una moció que aprovi, perquè són mocions de caràcter polític i no afecten lo que són els acords administratius, els actes administratius, allò que ens pertoca més a nosaltres, allò que té efectes jurídics directes en l'actuació de l'ajuntament. L'únic que se'ns acudiria intervenir en l'aprovació d'una moció és si comportés l'adopció d'un acord de naturalesa administrativa que no política, que tingués conseqüències administratives i que no reunís els requisits.

Però desconec..., no conec cap secretari que amb mocions..., n'hi poden haver, perquè tenim molts secretaris aquí, alguns de carrera, alguns d'interins, i n'hi han també de totes les ideologies polítiques. Però en general, i pel meu coneixement, no manifesten cap tipus d'oposició, cap tipus de zel exprés amb relació a totes les mocions de caràcter polític. La prova és que els ajuntaments fan plens o cada mes, o cada dos mesos o tres mesos, depenent de quin sigui el seu nombre d'habitants, i no solem trobar masses oposicions d'aquest tipus.

Si tenim plans de contingència els ajuntaments per afrontar un nou 155? No, no podem, perquè els nostres recursos són limitats. Allò que podem cobrar directament de participació amb tributs de l'Estat o del fons de la Generalitat ens val per molt poc. La nostra capacitat de generar ingressos a través d'impostos i taxes és limitada i tampoc no es poden donar creixements importants, perquè això afecta les economies dels ciutadans en moments complicats –i més ara que estem experimentant tot un increment important d'alguns serveis, per exemple tot lo que són els serveis de

tractament de residus, però s'ha de veure als ajuntaments com li afecten–, i la resta són transferències corrents i de capital, són transferències corrents de capital. Quin pla de contingència podem tenir els ajuntaments quan no tenim capacitat de finançar completament, plenament, tots els nostres serveis? No tenim cap pla de contingència. Crec que no tenim ni capacitat financera de tenir plans de contingència per actuar amb això.

Amb relació a les preguntes del senyor Orobitg, sobre l'impacte en les decisions o els recels que pugui provocar al personal de les administracions –almenys, de les administracions locals–, jo crec que cap. Hem constatat situacions de frustració, hem constatat situació d'alguna manca de finançament de servei, hem constatat alguna situació d'una actitud que hem intentat bordejar lo «bordejable», però jo crec que, si he entès bé la pregunta, un impacte directe amb el personal tècnic dels ens locals, de recels que hagi pogut aixecar, en principi no l'hem tingut.

I finalment, a la senyora Geis, clar, és cert que la Generalitat de Catalunya no va poder exercir el dret de defensa múltiple. L'exemple més clar que ha explicat és sobre poder defensar la correcta aprovació de la llei del municipi de Medinyà, amb aquesta i amb tantes altres. En la part que pot afectar indirectament els ens locals de defensa, si ens hi hem trobat, jo ara no en recordo cap altra, però sí d'actuació fins i tot negociadora com a política pública davant de l'Estat, per qualsevol actuació que pugui afectar directament els ens locals, evidentment que no ens hem sentit desassistits en aquest sentit.

El president

Senyora Astrid Desset.

Astrid Desset

Molt bé. Serà difícil no repetir el que ha dit en Joan Anton. En tot cas, me centraré en els punts que han quedat una mica així a l'aire.

Dir que, bé, el tema del PUOSC, la llar d'infants i..., no podem assegurar que sigui únicament pel 155, això no ho sabem, però també hem de pensar que ho hauríem pogut tirar endavant, per exemple el PUOSC, sense l'aplicació, abans.

Pel que fa a si tenim indicadors o no sobre efectes directes i indirectes, no els tenim. Vam demanar en el seu dia a tots els ajuntaments associats que responguessin una enquesta, un formulari, i el van respondre pocs, i responien més aviat en termes generals, tot i que aquest estudi estaria bé en algun moment intentar abordar-lo. Miro en Jan, perquè és el tècnic de l'ACM que m'acompanya, que ha estat treballant aquests temes, i que em deia això, no?, que no disposem d'indicadors reals. Per tant, és difícil avaluar directament l'afectació.

Per altra banda, quin servei..., si considerem que segueix vigent per a nosaltres el 155? Home, no, però hi ha una cosa que per nosaltres és molt greu, que és anul·lar l'autogovern durant tot aquest temps. I si ens ha afectat a nivell de mocions i debat polític, doncs una mica sí, jo crec, perquè al final els ciutadans el que ens exigeixen és que tot rutlli, que tot continuï funcionant, i amb aquesta amenaça d'anul·lació de l'autogovern que tens allà constantment pesant, sempre acabes mirant de no fer el que no toca, per entendre'ns, perquè després influiria absolutament en totes les polítiques dels ajuntaments, del món local.

Quins efectes creiem que perduren? Simplement, com ha dit la Gemma Geis, no?, és com una turbina que s'ha aturat, que després costa molt de tornar a fer rutllar. I tot aquest temps que no ha estat funcionant el Govern, i que ha quedat tot paral·litzat, doncs hi ha ciutadans que han vist perjudicis sobretot a nivell social.

Res més. Crec que podria afegir... No, ja està.

Gràcies.

El president

Fem un torn per repreguntar? No? Tampoc? (*Pausa.*) Doncs sembla que ha quedat tot molt ben aclarit.

Moltes gràcies per la vostra compareixença. Segur que serà útil per a l'informe que hem d'incorporar al final de la comissió. I agrair-vos una vegada més, doncs, que hagueu accedit a comparèixer avui aquí a la Comissió del 155.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i tretze minuts.